

Arrest

nr. 298 113 van 1 december 2023
in de zaak RvV X/ XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT *loco* advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 9 maart 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 10 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 maart 2021 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 22,5 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

1.3. Op 23 juni 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 10/03/2021

Overdracht CGVS: 26/04/2021

U werd op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 12 mei 2022 van 14u08 tot 17u22 in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester LAURENT France (loco voor Meester ANDRIEN Dominique), stond u bij tijdens heel het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U, S.(...) M.(...), verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitische geloof te belijden. U werd bij benadering geboren op [...] januari 2001 in het dorp Shelam Khana in het district Kama in de Afghaanse provincie Nangarhar. Daar groeide u op bij uw ouders, samen met uw oudere broer en jongere zus. Tot ongeveer zes of zeven maanden voor uw vertrek ging u naar de madrassa wat verderop, maar u stopte met de religieuze lessen omdat u worstelde met leermoeilijkheden.

Op een dag kwamen enkele vrienden van uw vader bij u thuis op bezoek. Ze verbleven gedurende twee weken in jullie guesthouse. Tijdens die twee weken mocht u niet met deze vrienden samenzitten, u mocht hen enkel drank en voedsel brengen. Een tijdje nadat deze vrienden van uw vader weer vertrokken waren, kreeg u de opdracht om een zak te transporteren. Uw vader had uw moeder gebeld en haar uitgelegd wat u moest doen. Zoals afgesproken vervoerde u de zak en zette u deze af bij de juiste mensen. Vier dagen later moest u een tweede keer een dergelijke zak vervoeren. Ditmaal kon u uw nieuwsgierigheid niet bedwingen en onderweg opende u de zak om te kijken wat er net in zat. U zag gsm's, simkaarten en u onbekende roodkleurige dingen. Toen u na het voltooien van uw opdracht weer thuiskwam, vertelde u aan uw moeder wat u had gezien. Zij antwoordde u dat u niet betrokken mocht geraken en dat u veel te jong was om dergelijke zaken te weten. In de periode die volgde kwamen de vrienden van uw vader regelmatig logeren in jullie guesthouse. Telkens bracht u hen eten en drinken, maar uw vader liet nooit toe dat u verdere tijd met deze mannen doorbracht.

Ongeveer twee maanden nadat uw vaders vrienden voor het eerst in jullie guesthouse hadden verbleven, was u op een dag buiten het huis aan het spelen. De nacht ervoor hadden deze vrienden nogmaals bij jullie de nacht doorgebracht en die ochtend waren ze weer vertrokken. Een groep jongens kwam naar u toe en vertelde u dat er geroep in uw huis te horen viel. U keerde huiswaarts en trof daar het lichaam van uw omgebrachte vader aan. Uw moeder verloor het bewustzijn, u kon uw eigen emoties moeilijk in de hand houden. Diezelfde dag begroeven jullie uw vader. Na de begrafenis bracht uw oom langs moederszijde u en uw gezin naar zijn huis twintig minuten verderop. U en uw oudere broer wisten nog steeds niet wat er net gebeurd was en bleven vragen wat er juist aan de hand was. Uw moeder vertelde dat uw vader, naast de houtwinkel die hij runde, voor de Afghaanse geheime dienst, de National Directorate of Security (NDS), werkte. Uw vaders vrienden, die geregeld bij jullie in het guesthouse verbleven, behoorden eigenlijk ook tot deze geheime diensten. Gedurende de periode dat zij bij jullie verbleven, hadden deze mannen een talibancommandant en twee talibanleden gedood. Vervolgens had de taliban enkele van uw vaders vrienden in gevat en in gevangenschap genomen. Uw vader had het gevoel dat zijn positie niet langer veilig was en dat hij door de taliban was ontdekt. Hierop had hij uw moeder gebeld en haar verteld dat hij voelde dat hij verraden was. Onderweg terug naar huis heeft de taliban vervolgens uw vader om het leven gebracht. Uw moeder zei tegen u en uw broer dat ze niet wilde dat jullie hetzelfde zou overkomen. Er werd met uw oom gesproken en er werd besloten dat jullie het land moesten verlaten.

Diezelfde nacht verliet u samen met uw oudere broer S.(...) A.(...). Na een viertal dagen raakten jullie gescheiden in Iran, u heeft sindsdien niets meer van hem vernomen. U reisde verder via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, enkele voor u onbekende landen en Frankrijk naar België. U was in totaal ongeveer anderhalve maand onderweg. Vervolgens deed u op 10 maart 2021 een verzoek tot internationale bescherming in België. U verklaarde bij aankomst geboren te zijn op [...] maart 2004. Op 23 maart 2021 werd na een leeftijdsonderzoek vastgesteld dat u op dat moment ongeveer 22 jaar oud bleek te zijn, uw geboortedatum werd bij benadering bepaald op [...] januari 2001.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban nadat zij reeds uw vader, die zonder uw medeweten actief zou zijn geweest bij de National Directorate of Security (NDS), om het leven zouden hebben gebracht (CGVS, p. 29). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen in hun geheel gekenmerkt worden door een zweem van bedrieglijkheid, alsook dat u in wezen geen klaar beeld weet te scheppen wat uw persoon betreft, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan het door u naar voren gebrachte asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk weet te maken dat uw vader ooit op enige manier bij de geheime Afghaanse veiligheidsdiensten, de National Directorate of Security (NDS), betrokken zou zijn geweest. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in wezen erg beperkte tot geen informatie omtrent uw vaders werkactiviteiten kan weergeven, hetgeen nefast is voor uw geloofwaardigheid. Zo weet u niet hoe lang uw vader voor de NDS zou hebben gewerkt, of uw vader enige opleidingen of trainingen zou hebben moeten volgen om zich bij deze organisatie aan te sluiten en kan u in wezen evenmin iets vertellen over de manier waarop iemand dan wel bij de Afghaanse geheime diensten terechtkomt (CGVS, p. 24-25). Ook op de vraag omtrent de concrete taken die uw vader zou hebben moeten uitvoeren, dient u het antwoord schuldig te blijven, net zoals bij de vraag of hij ooit aan operaties zou hebben deelgenomen of ooit met andere diensten en/of buitenlanders zou hebben samengewerkt (CGVS, p. 25-26). Het oogt verder opmerkelijk dat u geen idee heeft met welke reden uw vader net de overheid zou hebben willen steunen en eveneens niet weet wat uw moeder van dit hele gebeuren zou hebben gevonden (CGVS, p. 25). Dat u dermate weinig concrete informatie omtrent uw vaders werkactiviteiten weet te geven, laat het door u naar voren geschoven profiel van uw vader een eerste maal aan geloofwaardigheid inboeten. Daarenboven, en niet in het minst, weet u uw verklaringen omtrent het zogenaamde werk van uw vader voor de voormalige veiligheidsdiensten op geen enkele manier te staven met enige betrouwbare documentatie (CGVS, p. 26). U legt in wezen geen enkel document voor dat het aangebrachte profiel van uw vader enigszins zou kunnen onderbouwen.

Het doet bovendien verbazen dat u ook geen antwoorden weet te bieden omtrent algemene, en daarbij openbaar beschikbare, informatie omtrent de Afghaanse NDS. U kan geen enkele toelichting geven over de structuur van deze organisatie en weet niets over departementen of units, waaruit de NDS was opgebouwd (CGVS, p. 24). Daarbij kan u niet zeggen wie er aan het hoofd stond van deze organisatie en weet u niet hoe de organisatie te werk ging, u geraakt in wezen niet verder dan de zeer algemene en vage bewoording dat de NDS in het geheim dingen voor de overheid deed. Er kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u iets meer concrete informatie weet te geven over de werkactiviteiten van je vader en dit zeker omdat het werk van uw vader in wezen rechtstreeks zou hebben bijgedragen tot uw vertrek uit Afghanistan. Daarbij dient te worden vastgesteld dat u in wezen nooit ernstige pogingen hebt ondernomen om over betrekkelijk essentiële elementen betreffende uw vaders zogenaamde werkactiviteiten en de organisatie waarvoor hij actief zou zijn geweest meer informatie te bekomen, hetgeen tevens een negatieve impact heeft op uw geloofwaardigheid. Het oogt alreeds eigenaardig dat u nooit verdere vragen aan uw moeder zou hebben gesteld nadat zij u plotsklaps zou hebben verteld dat uw vader voor de NDS zou hebben gewerkt (CGVS, p. 23). Ook komt naar voren dat u sinds uw aankomst in België, ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS inmiddels meer dan een jaar geleden, op geen enkel moment zelf enig verder onderzoekswerk naar informatie omtrent de NDS heeft uitgevoerd

(CGVS, p. 24). Het kan verbazend worden genoemd dat u gedurende al die tijd geen spontane interesse zou hebben getoond in wat in wezen uw eigen asielmotieven zijn. U verklaart erg trots te zijn op het werk dat uw vader zou hebben uitgevoerd (CGVS, p. 21), hetgeen toch enigszins contrasteert met uw gebrekkige kennis. Zeker in het kader van de machtsovername door de taliban, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u enige belangstelling zou tonen in de organisatie waarvoor uw vader zogenaamd werkzaam zou zijn geweest. Uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u zowaar niet weet of de NDS op heden, met de taliban aan de macht, nog bestaat (CGVS, p. 24). Indien uw vader werkelijk gedurende lange tijd voor de geheime diensten zou hebben gewerkt, uw vader hierdoor werkelijk door de taliban om het leven zou zijn gebracht en uw leven daaropvolgend werkelijk in gevaar zou zijn geweest, dan kan minstens worden verwacht dat u enige belangstelling zou tonen in het zogenaamde werk van uw vader, hetgeen in wezen de wortel van uw zogenaamde problemen en daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging zou vormen.

U bent per slot van rekening een volwassen man en geen kind meer (zie ook infra). De geloofwaardigheid van het door u voorgewende profiel van uw vader komt verder onder druk te staan.

U geeft verder te kennen dat het vermeende werk van uw vader voor de National Directorate of Security werkelijk nooit eerder ter sprake zou zijn gekomen binnen uw gezin en dat uw vader tevens nooit met u over zijn zogenaamde werk zou hebben gesproken (CGVS, p. 21). U zou daarenboven ook op geen enkel moment iets aan uw vader omtrent zijn vermeende verborgen overheidsactiviteiten hebben gemerkt. Dit mag toch enigszins merkwaardig heten. Het oogt daarbij opmerkelijk, gezien de specifieke Afghaanse context des te meer, dat het langdurige binnenlands conflict binnen het gezin nooit ter sprake zou zijn gekomen en dat er nooit binnenskamers is gebleken hoe uw vader hierover zou hebben gedacht. Indien uw vader werkelijk actief zou zijn geweest voor wat tot voorheen de NDS was, dan is het eigenaardig te noemen dat u doorheen al die jaren nooit enige voorkeur voor de voormalige overheid of enige tegenkanting tegen de taliban zou hebben opgemerkt, alsook dat u nooit naar uw vaders positie ten aanzien van het toen gaande conflict zou hebben gepeild (CGVS, p. 21-22). Uw uitleg, dat u te jong zou zijn geweest om in dergelijke zaken betrokken te worden, kan op geen enkele manier verschoning bieden, daar u in wezen reeds geruime tijd meerderjarig was op het moment dat u Afghanistan verliet en aldus binnen het gezin als volwassen zoon werd beschouwd (zie tevens infra). Ook uw verdere verklaringen, die u als verschoning voor het ontbreken van enige kennis omtrent uw vaders zogenaamde werkactiviteiten wat u betreft naar voren wenst te schuiven, met name dat uw vader in die mate vriendelijk en grappig zou zijn geweest en dat hij uw gezin stevast zo gelukkig zou hebben gemaakt, kunnen niet als dienstig worden beschouwd (CGVS, p. 21). Later tijdens het persoonlijk onderhoud beweert u immers dat uw vader niets zou hebben verteld omdat hij altijd een erg boze man zou zijn geweest en omwille van zijn boosheid niemand hem vragen zou hebben durven stellen (CGVS, p. 27). Een dergelijke tegenstrijdigheid doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Wanneer u hier vervolgens mee wordt geconfronteerd, beweert u dan weer dat uw vaders gemoed onvoorspelbaar zou zijn geweest, hetgeen moeilijk als verschoning kan dienen. Uw geloofwaardigheid wordt danig verder op de proef gesteld.

Bovendien kunnen uw beweringen, zijnde dat ook uw oudere broer geheel niet op de hoogte zou zijn geweest van uw vaders zogenaamde betrokkenheid bij de voormalige overheidsdiensten (CGVS, p. 22), geheel niet overtuigen. Dat de oudste, en tevens volwassen, zoon in het gezin – die in deze bovendien stevast met zijn vader zou hebben samengewerkt (CGVS, p. 23) – op geen enkel moment zou hebben geweten dat zijn vader geaffilieerd zou zijn geweest met de toenmalige overheid, kan niet als aannemelijk worden beschouwd. Het zogenaamde gegeven dat uw moeder wel volledig op de hoogte zou zijn geweest van uw vaders werkactiviteiten, maar de volwassen zonen in het gezin volstrekt in het ongewisse zouden zijn gebleven, doet eveneens de wenkbrauwen fronsen. De rurale patriarchale Afghaanse Pashtounsamenleving indachtig, oogt het bijzonder weinig aannemelijk dat een (huis)vrouw meer zou hebben geweten dan de oudste volwassen zoon. Uw beweringen hieromtrent tasten uw geloofwaardigheid verder aan.

Doorheen het persoonlijk onderhoud op het CGVS schuift u meermaals uw zogenaamd erg jonge leeftijd naar voren als verschoning voor uw gebrekkige kennis, alsook dat dit de reden zou hebben gevormd voor het zogenaamde gegeven dat uw ouders u nooit iets zouden hebben verteld (CGVS, p. 18, p. 21, p. 22, p. 23). Er dienen echter de volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Immers, overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij op 27 oktober 2020 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3§2, 2° en artikelen 6 - 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over nietbegeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar - kan u niet worden

beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 16 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan ondermijnt alreeds uw algemene geloofwaardigheid. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Er komt naar voren dat u in wezen reeds geruime tijd als meerderjarige man in Afghanistan hebt geleefd en op ongeveer 21-jarige leeftijd het land zou hebben verlaten, waardoor het des te minder aannemelijk is dat u helemaal niets over uw vaders zogenaamde werkactiviteiten zou hebben geweten en op geen enkel moment een overheidsaffiliatie wat betreft uw vader zou hebben opgemerkt. In Afghanistan bekleedde u immers de positie van volwassen zoon, waardoor er wel degelijk van u kan worden verwacht dat u over meer informatie zou beschikken dan uw moeder, daar zonen – en zeker als volwassen beschouwde zonen – in Afghanistan over meer macht beschikken dan hun moeder. Daarbij komt dat door de vaststelling omtrent uw meerderjarigheid er van u evenzeer kan worden verwacht dat u meer moeite zou ondernemen om de ware toedracht van uw vaders zogenaamde werkactiviteiten te achterhalen en hieromtrent meer informatie te vergaren, al dan niet via anderen.

Het geheel aan bovengenoemde elementen verhindert het CGVS om enig geloof toe te schrijven aan uw verklaringen als zou uw vader lange tijd werkzaam zijn geweest voor de Afghaanse National Directorate of Security (NDS). Uw geloofwaardigheid staat met andere woorden op losse schroeven.

Daarenboven maakt de vaststelling omtrent uw leeftijd dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw leefwereld en dagelijks leven in Afghanistan ernstig in het gedrang komen. U beweert in Afghanistan uw dagen louter in de madrassa te hebben gespendeerd en daarnaast enkel met andere jongens uit de omgeving buiten te hebben gespeeld of af en toe zaken naar de lokale landbouwer te hebben gebracht (CGVS, p. 9-10, p. 11). Rekening houdend met het gegeven dat u in deze periode ongeveer 20 à 21 jaar oud was, kan het moeilijk overtuigen dat dit uw enige dagelijkse activiteiten zouden zijn geweest. De door u beschreven onmiddellijke leefwereld, valt bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met uw werkelijke leeftijd. Zoals reeds vermeld, in wezen bekleedde u binnen uw gezin de positie van volwassen zoon, maar tijdens het persoonlijk onderhoud wenst u dit geheel anders voor te stellen waardoor u in wezen geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden en persoonlijke achtergrond.

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient. Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Daarbij legde u geen enkel origineel en overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 23 april 2021, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. U legde echter

geen enkel betrouwbaar document neer ter staving van uw eigen identiteit. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid hoe dan ook, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Het CGVS is aldus niet in staat om uw identiteit op objectieve wijze na te gaan.

Het gegeven dat u omtrent de vermeende werkactiviteiten van uw vader bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd en daarenboven in wezen geen zicht hebt geboden op uw werkelijke levensomstandigheden en levensloop, maakt dat uw geloofwaardigheid op fundamentele wijze is aangetast. Bijgevolg kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan de door u aangehaalde concrete problemen en vluchtmotieven, die volledig voortvloeien uit de zogenaamde werkactiviteiten van uw vader. Gezien de verscheidene twijfels bij de geloofwaardigheid van uw vaders profiel, kunnen de problemen met de taliban en de zogenaamde moord op uw vader, waardoor u het land zou hebben moeten verlaten, evenmin overtuigen. In het licht van alle bovenstaande vaststellingen dient dan ook te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u naar voren geschoven asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Afghanistan.

U legt geen bewijsstukken neer die bij machte zouden zijn om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou

tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin

wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3,

48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu met correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104 820 van 18 maart 2002).

1. Toekenning van de vluchtelingenstatus

Verzoeker wenst er allereerst op te wijzen dat in de beslissing geen enkele tegenstrijdigheid in zijn verklaringen wordt vastgesteld. Bovendien blijft het CGVS stilstaan bij bepaalde elementen van zijn verhaal, maar houdt het geen rekening met zijn verklaringen over talrijke punten zoals: de wijze waarop hij de gasten van zijn vader verzorgde de zakken die hij moest dragen. Door zich enkel te baseren op verzoekers kennis van het werk van zijn vader, heeft het CGVS verzoekers situatie slechts gedeeltelijk geanalyseerd.

- *Aangaande de werk van zijn vader voor de National Directorate of Security (NDS)*

Volgens het CGVS kon verzoeker met op geloofwaardige wijze aantonen dat zijn vader voor de National Directorate of Security’ werkte, aangezien hij zeer weinig informatie over zijn werkzaamheden kon verstrekken.

Ten eerste merkt het op:

[citaat bestreden beslissing]

Niettemin heeft verzoeker van meet af aan aangegeven dat hij had vernomen dat zijn vader bij de NDS werkte toen hij stierf, de dag voor zijn vertrek (CGVS, p. 13). Het is derhalve onredelijk van hem te verwachten dat hij voor zijn vertrek bij zijn moeder gedetailleerde inlichtingen had kunnen inwinnen. Sinds hij Afghanistan heeft verlaten, heeft verzoeker een keer met zijn maternale oom kunnen spreken en slechts een keet met zijn moeder toen hij onderweg was (CGVS. p. 14). Het is dus heel geloofwaardig dat hij geen tijd had om zijn familie te vragen naar de details van het werk van zijn vader

Vervolgens stelt het CGVS:

[citaat bestreden beslissing]

Het werk van zijn vader is per definitie geheim Het is dan ook logisch dat verzoeker niet kon hebben gemerkt of vermoed dat zijn vader voor de NDS werkte. Om die reden heeft hij hem nooit vragen kunnen stellen.

Het feit dat ze thuis nooit over politiek spraken is een teken want dit was om de geheimhouding van zijn vaders werk te bewaren Tenslotte volgt ook het feit dat zijn vader hem verbood met de gasten te spreken dezelfde logica omdat hij wilde voorkomen dat verzoeker ervan zou weten (CGVS. p 21)

Dit verklaart ook het gebrek aan documentatie over het werk van zijn vader.

Ten tweede wordt in het besluit ook opgemerkt:

[citaat bestreden beslissing]

Zoals hierboven uiteengezet, werd verzoeker echter als minderjarig beschouwd toen hij nog in Afghanistan verbleef. Toen hij aankwam dacht hij dat hij 17 jaar oud was op basis van de verklaringen van zijn moeder Het doet er niet toe dat uit de test een hogere leeftijd naar voren kwam, aangezien zijn ouders echt dachten dat hij nog te jong was om van dit soort zaken op de hoogte te zijn.

- *Aangaande zijn kennis over de NDS*

Voor het CGVS is het verbazen dat verzoeker ook geen antwoorden weet te bieden omtrent algemene, en daarbij openbaar beschikbare, informatie omtrent de Afghaanse NDS:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker is echter analfabeet Hij heeft nog maar sinds korte tijd een telefoon met Internet, waarop hij alleen WhatsApp gebruikt, aangezien hij geen Facebook heeft.

Het CGVS gaat ervan uit dat iedereen in staat is op het internet te zoeken. Een dergelijk onderzoek kan echter niet door de verzoeker alleen worden verricht, aangezien hij geen Pashto, Engels, Frans of Nederlands kan lezen. In zoverre is het voor hem onmogelijk om op eigen houtje informatie in te winnen. De redenering van het CGVS veronderstelt dus dat de verzoeker heeft besloten zijn verhaal aan een andere persoon te vertellen en die persoon heeft gevraagd het voor hem uit te zoeken. Een dergelijke houding kan echter niet van verzoeker worden verwacht.

Ook hier merkt het CGVS op dat het verbazingwekkend is dat verzoeker zijn moeder niet meer vragen heeft gesteld:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker had reeds verklaard dat hij was vertrokken de dag na de dood van zijn vader, dat wil zeggen de dag nadat zijn moeder hem had verteld dat hij bij de NDS werkte. Sindsdien heeft hij slechts een contact met zijn moeder gehad.

Ten slotte kan verzoeker gelet op het werk van zijn vader, geen documenten overleggen, aangezien dit werk geheim moest blijven. Aangezien het waarschijnlijk is dat zijn vader zelf met in het bezit was van documenten betreffende dit werk, kan het CGVS niet meer van verzoeker verwachten.

- Aangaande de kennis van zijn broer over het werk van zijn vader

Het CGVS vindt het onwaarschijnlijk dat de moeder van verzoeker op de hoogte was van de werkzaamheden van zijn vader terwijl zijn oudere broer daarvan niet op de hoogte was:

[citaat bestreden beslissing]

De redenering van het CGVS berust op geen enkele objectieve informatie om dit stereotype te staven. Er is geen informatie die erop wijst dat een vrouw nooit informatie zou bezitten die exclusief voorbehouden zou zijn aan mannen.

Bovendien waren verzoeker en zijn broer ten tijde van de feiten nog minderjarig.

Zelfs indien uit de leeftijdtest een andere leeftijd zou blijken dan die welke verzoeker heeft opgegeven, waren hij en zijn broer nog met gehuwd, hetgeen een aanwijzing was dat zij nog met als volwassenen werden beschouwd. Het is dus heel geloofwaardig dat hun vader besloot met het risico te nemen dat zij deze informatie aan andere jongeren in het dorp zouden herhalen. Het CGVS had ook rekening moeten houden met het feit dat kinderen moeilijk geheimen kunnen bewaren, zodat het voor hun vader met veilig zou zijn geweest om deze informatie met hen te delen, terwijl vrouwen het huis met veel verlaten en minder een doelwit voor de Taliban zijn, zodat de informatie beter voor hen verborgen kan worden gehouden.

- Aangaande zijn leeftijd

Volgens het CGVS:

[citaat bestreden beslissing]

Ten eerste heeft verzoeker verklaard dat hij 17 jaar oud was toen hij in België aankwam, zoals blijkt uit zijn bijlage 26 en met 16 jaar zoals in de beslissing wordt vermeld.

Ten tweede baseert verzoeker zich zelf op wat hem verteld is om zijn leeftijd te kennen:

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4]

Hij verklaarde dus dat hij geen bezwaar had tegen het resultaat van de leeftijdtest, aangezien hij niet zeker was van zijn leeftijd.

Daarom kan het CGVS niet oordelen dat verzoeker vrijwillig valse verklaringen heeft afgelegd, aangezien hij te kennen heeft gegeven dat hij zijn leeftijd niet kende.

Bovendien kan het CGVS zich niet uitsluitend op de leeftijdtest baseren om daaruit af te leiden dat verzoeker valse verklaringen over zijn leeftijd heeft afgelegd. In Afghanistan doet de precieze leeftijd van een persoon er niet toe (zoals hier).

Bovendien tonen verschillende bronnen aan dat Afghanen zich over het algemeen niet bewust zijn van hun leeftijd:

- Slate, "La plupart des Afghans ignorent pas le nom de famille et le gouvernement voudrait qu'ils s'en choisissent un" van 6 januari 2015

[citaat voormelde bron]

- New York Times. "For Afghans, Name and Birthdate Census Questions Are Not So Simple", 10 december 2014 :

[citaat voormelde bron]

- Independent, "Happy birthday to the Afghans who don't know when they were born", 1st januari 2014:

[citaat voormelde bron]

- Newsweek, "Why Afghans don't know their ages", 29 novembre 2001:

[citaat voormelde bron]

Het feit dat Afghanen hun leeftijd niet kennen, betekent dat de geboortedatum op hun taskara vaak willekeurig wordt gekozen op basis van hun fysieke verschijning.

Inderdaad volgens het Franse krant 'La depeche'

[citaat La dépêche, "Le 1er janvier: anniversaires à gogo en Afghanistan" van 31 december 2017]

Bovendien moet de foutmarge worden toegepast:

[citaat Conseil de l'Europe, "Détermination de l'âge: Politiques. Procédures et pratiques des états membres du Conseil de l'Europe respectueuses des droits de l'enfant dans le contexte de la migration" van september 2017, p. 32]

Uw Raad heeft al geoordeeld dat:

[citaat RvV 28 november 2019, nr. 229 471]

[citaat RvV 26 september 2018, nr. 210 040]

[citaat RvV 14 december 2020, nr. 246 056]

Gelet op deze verschillende elementen kan het CGVS zich redelijkerwijs niet uitsluitend op de leeftijdstest baseren om de volgende conclusie te trekken:

[citaat bestreden beslissing]

Zoals reeds is uiteengezet lijkt de leeftijdstest met relevant indien de ouders van de verzoeker zelf van mening waren dat hij nog minderjarig was en derhalve te jong om dergelijke informatie te kennen. Het is dus met van belang zijn werkelijke leeftijd te bepalen, maar alleen de leeftijd die hem is toegerekend, om te bepalen of het geloofwaardig is dat zijn ouders hem met hebben verteld over het werk van zijn vader.

- *Aangaande zijn dagelijks leven in Afghanistan*

Het CGVS merkt op dat er een tegenstrijdigheid is tussen zijn leeftijd en zijn dagelijkse leven in Afghanistan:

[citaat bestreden beslissing]

Aan de ene kant is er geen leeftijdsgrens om naar de madrassa te gaan. Het is inderdaad mogelijk om tot de leeftijd van 50 jaar naar de madrassa te gaan als men imam wil worden. Madrassa is het Arabische woord voor elk type onderwijsinstelling, seculier of religieus (van elke godsdienst), zowel voor basisonderwijs als voor hogere studies.

Anderzijds weet verzoeker met wat het verschil is tussen een madrassa en een moskee. Verzoeker ging naar de moskee en bleef daar een a twee uur om de Koran te leren. Op grond van deze informatie is het waarschijnlijk dat wat verzoeker als de madrassa beschouwt, in feite slechts lessen zijn die door de Imam na het gebed worden gegeven.

In het licht van deze gegevens is de leeftijd van verzoeker ten tijde van de feiten dus niet doorslaggevend voor de vaststelling van een tegenstrijdigheid met zijn dagelijks leven.

Deze lessen waren met erg geavanceerd aangezien verzoeker niet kan lezen:

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9]

- *Aangaande het gebrek aan documenten*

In zijn beslissing verwijt het CGVS verzoeker dat hij geen documenten heeft ingediend:

[citaat bestreden beslissing]

Indien verzoeker echter documenten had overgelegd zou het CGVS deze elke bewijskracht hebben geweigerd, met het argument dat de corruptie in Afghanistan het onmogelijk maakt om op dergelijke documenten te vertrouwen. Het is immers een gangbare praktijk van het CGVS om het CO! focus "Afghanistan corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021 te gebruiken om de bewijskracht van Afghaanse documenten te ontkennen. Aangezien het geen rekening heeft gehouden met de documenten die verzoeker had kunnen overleggen is de redenering van het CGVS niet relevant.

2. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

In subsidiaire orde, vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 15 van Richtlijn 2004/83/EG:

[citaat voormeld artikel]

De Raad van State heeft met betrekking tot deze bepaling reeds verklaard dat:

[citaat RvS 16 februari 2021, nr. 218 075]

- *Aangaande het risico van vervolging en ernstige schade bij terugkeer uit Europa*

Uit verschillende rapporten blijkt dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen:

[citaat <https://ecre.org/study-experiences-and-perspectives-of-deported-afghans-in-the-context-of-current-political-and-economic-developments-in-afghanistan/>]

[citaat Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Afghans perceived as «Westernised»" van juni 2021, p. 33-34]

[citaat Infos Migrants, "Afghans deported from Europe at risk from 'barbaric regime'" van 6 september 2021]

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Wij wijzen erop dat beide studies zijn uitgevoerd voor augustus 2021, d.w.z. voor de Taliban aan de macht kwamen. Daarom zou de mishandeling beperkt kunnen zijn tot bepaalde gebieden waar de Taliban de controle over het grondgebied hadden.

Momenteel hebben de Taliban de volledige controle over het grondgebied en de staatsinstellingen, waardoor zij iedereen kunnen identificeren die terugkeert naar Afghanistan. In geval van terugkeer zal de verzoeker, die zijn leven buiten Afghanistan heeft verbleven onder meer in Europa, rechtstreeks door de Taliban worden geïdentificeerd en in een categorie worden ingedeeld. Vanwege zijn verblijf in Europa is het zeer waarschijnlijk dat hij mishandeld zal worden.

Sinds de Taliban aan de macht zijn, zijn er talrijke rapporten over buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen.

[citaat <https://www.iurist.org/news/2Q22/03/afghanistan-dispatch-taliban-ignore-realproblems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>]

[citaat Jurist, "Afghanistan dispatch: 'the Taliban have started to search the whole city of Kabul'" van 9 maart 2022]

[citaat HRC49, "Oral Statement on the Human Rights Situation in Afghanistan" van 7 maart 2022]

[citaat Gandhara News, "Six Months And An Eternity: Afghans Lose Hope Under Taliban Rule" van 15 februari 2022]

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land geen risico zou lopen op vervolging in de zin van artikel 48/3 of op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 na zijn repatriëring.

- Het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4, §2 b) als gevolg van de precare socio-economische en de humanitaire situatie

Afghanistan wordt geconfronteerd met een ongekende hongersnood:

[citaat ONU Infos, "Eviter la famine: une «priorité immédiate» pour 3.5 millions d'Afghans" van 3 december 2021]

De helft van de bevolking - ongeveer 23 miljoen mensen - heeft voedselonzekerheid en consumeert niet genoeg voedsel, waarvan 8,7 miljoen met de hongerdood worden bedreigd:

[citaat World Food Programme, "Our presence is hope Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan" van 22 januari 2022]

Uit het onderzoek van het Wereldvoedselprogramma blijkt dat slechts 98% van de Afghaanse bevolking niet genoeg te eten heeft:

[citaat Reuters, "Afghans face 'avalanche of hunger and destitution" - UN agency" van 14 december 2021]

In het recht inzake internationale bescherming komt artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn overeen met het beginsel van non-refoulement van artikel 3 van het EVRM: "Ernstige schade is {) b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die een verzoeker in zijn land van herkomst ten deel is gevallen".

Dit artikel is in Belgisch recht omgezet bij artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet.

Om een beroep te kunnen doen op artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn, lijkt het echter noodzakelijk dat de humanitaire crisis of de sociaaleconomische situatie die het niveau van ernst van artikel 3 van het EVRM zou bereiken, het gevolg is van opzettelijk of nalatig handelen door overheids- of met-overheidsactoren.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest M'Bodj (HvJ 18 december 2014, Mohamed M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13) de inhoud van artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn verduidelijkt :

[citaat voormeld arrest]

De verantwoordelijkheid van de betrokken actoren kan echter niet al te strikt worden geïnterpreteerd zonder de inhoud van de subsidiaire bescherming te ondermijnen.

Hoewel uit de Kwalificatierichtlijn volgt dat de toepassing van subsidiaire bescherming verantwoordelijkheid van de actoren vereist impliceert deze verantwoordelijkheid niet dat deze actoren vrijwillig handelen, zonder welke artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn zinloos zou zijn.

In een arrest nr. 257.586 van 1 juli 2021 herinnerde Uw Raad eraan dat:

[citaat RvV 1 juli 2021, nr. 257 586]

In casu kan de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan worden gelijkgesteld met de extreme humanitaire situatie in Somalie, zoals beschreven in de zaal Sufi en Elmi. De voornaamste reden waarom de sociaal-economische en humanitaire situatie in Afghanistan zo rampzalig is, is te wijten aan de Taliban.

Voordat de Taliban de macht overnamen, leefde de Afghaanse regering al verscheidene jaren van internationale hulp en zag zij de verduistering van deze hulp door de vingers. De machtsovername door de Taliban maakte een einde aan de internationale hulp die vele Afghanen in staat stelde te overleven. De VS hebben bijna 10 miljard dollar aan reserves van de Afghaanse centrale bank bevroren, en de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds hebben de hulp opgeschort (Le Monde, "Afghanistan face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »" 7 januari 2022, beschikbaar op: https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire_6108594_3210.html).

Volgens OSAR :

[citaat OSAR, «Afghanistan: Profils à risque» van 31 oktober 2021]

Bovendien persen de Taliban voedsel en geld af van de gemeenschappen en dwingen zij de dorpelingen hen te voeden

[citaat Human Rights Watch, "Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity" van 18 januari 2022]

[citaat Gandhara, "Taliban Imposing 'Charity' Taxes on Farmers Who Need Aid" van 29 oktober 2021]

[citaat Asylos, "Afghanistan – COI Repository, 1st September 2021" van 6 juli 2022]

De humanitaire crisis wordt dus nog verergerd door het optreden van de Afghaanse staat, die nu volledig door de Taliban wordt gecontroleerd Deze crisis is nog verergerd door de blokkering van de hulp door internationale actoren

Artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet vereist met dat de vervolging uitsluitend en alleen wordt veroorzaakt door de genoemde actoren In casu zijn de economische crisis en de daaruit voortvloeiende rampzalige omstandigheden verergerd door het einde van de internationale hulp en door de Taliban die belastingen eisen en de bevolking voedsel ontnemen.

Volgens Uw Raad:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

Bijgevolg moet de situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan worden geacht binnen de werkingssfeer van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

- Aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4 §2 b) en c)

In tegenstelling tot wat wordt beweerd, blijft de veiligheidssituatie in Afghanistan bijzonder zorgwekkend aangezien meer dan duizend burgers het leven hebben verloren sinds de Taliban aan de macht zijn gekomen:

[citaat OHCHR, "Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan" van 7 maart 2022]

Eenzijds, in het verslag Afghanistan - COI Repository, 1st September 2021 - 6th July 2022 (beschikbaar op : https://resources.asylos.eu/wpcontent/uploads/reports/afghanistan_coi_repository_1_sept_21_-_13_july_22.pdf) (stuk 3), worden talrijke incidenten genoemd die zich hebben voorgedaan sedert de Taliban de macht hebben overgenomen. We noemen hier er slechts een paar sinds mei 2022:

[citaat voormelde bron]

Anderzijds blijkt bijvoorbeeld uit het verslag EASO van januari 2022 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/fr/infos-pays/easo-coi-report-country-focus/>) dat veel organisaties/personen die informatie verstrekken over de situatie in Afghanistan niet meer aanwezig zijn sinds de Taliban de macht hebben overgenomen:

[citaat voormelde bron]

Volgens uw Raad:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

De beslissing van het CGVS is derhalve voorbarig en dient ten minste te worden vernietigd totdat een betrouwbaar en volledig informatieverslag wordt opgesteld.

Bovendien voor de machtsovername door de Taliban, verleende het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus aan personen uit bepaalde districten/provincies waar de Taliban sterk aanwezig waren en verantwoordelijk waren voor vele incidenten. Het CGVS mag de machtsovername door de Taliban - een extremistische/terroristische groepering die jarenlang verantwoordelijk is geweest voor de oorlog in Afghanistan - nu niet gebruiken om aan te voeren dat Afghaanse verzoekers van internationale bescherming niet langer gevaar lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Afghanistan is een dictatuur waar de sharia wordt toegepast. Mensen die tegen de wil van de Taliban durven in te gaan wordt het ergste leed aangedaan:

[citaat OSAR, "Afghanistan: Profils à risque" van 31 oktober 2021]

Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4 §2 c), van de Vreemdelingenwet, moet worden vastgesteld dat elke Afghaan het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de wet."

2.1.2. In een aanvullende nota van 15 september 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de EUAA COI Query "*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022;
- de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EASO-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023.

2.1.3. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting op 22 september 2023 brengt verzoeker de volgende documenten ter kennis:

- een overzicht van verzoekers tewerkstellingen (stuk 1);
- verzoekers VDAB-dossier (stuk 2);
- een engagementsdocument (stuk 3);
- getuigenis van mevrouw A. D. (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd.

De Raad merkt op dat het resultaat van de medische analyse niet door de verzoeker werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. De Raad treedt de bestreden beslissing aldus bij in de volgende motieven, die correct en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier:

“Doorheen het persoonlijk onderhoud op het CGVS schuift u meermaals uw zogenaamd erg jonge leeftijd naar voren als verschoning voor uw gebrekkige kennis, alsook dat dit de reden zou hebben gevormd voor het zogenaamde gegeven dat uw ouders u nooit iets zouden hebben verteld (CGVS, p. 18, p. 21, p. 22, p. 23). Er dienen echter de volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Immers, overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij op 27 oktober 2020 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3§2, 2° en artikelen 6 - 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over nietbegeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 16 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan ondermijnt alreeds uw algemene geloofwaardigheid. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Er komt naar voren dat u in wezen reeds geruime tijd als meerderjarige man in Afghanistan hebt geleefd en op ongeveer 21-jarige leeftijd het land zou hebben verlaten, waardoor het des te minder aannemelijk is dat u helemaal niets over uw vaders zogenaamde werkactiviteiten zou hebben geweten en op geen enkel moment een overheidsaffiliatie wat betreft uw vader zou hebben opgemerkt. In Afghanistan bekleedde u immers de positie van volwassen zoon, waardoor er wel degelijk van u kan worden verwacht dat u over meer informatie zou beschikken dan uw moeder, daar zonen – en zeker als volwassen beschouwde zonen – in Afghanistan over meer macht beschikken dan hun moeder. Daarbij komt dat door de vaststelling omtrent uw meerderjarigheid er van u evenzeer kan worden verwacht dat u meer moeite zou ondernemen om de ware toedracht van uw vaders zogenaamde werkactiviteiten te achterhalen en hieromtrent meer informatie te vergaren, al dan niet via anderen.”

Verzoeker kan verder door louter te poneren dat de leeftijdstest niet relevant is omdat hij als minderjarige werd beschouwd toen hij nog in Afghanistan verbleef, geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. De Raad is van oordeel dat verzoekers vermeende gepercipieerde minderjarigheid niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn lacunaire en ontoereikende kennis over zijn vaders vermeende werkactiviteiten voor de NDS. De Raad acht de volgende motieven van de bestreden beslissing aldus correct en pertinent:

“Uw uitleg, dat u te jong zou zijn geweest om in dergelijke zaken betrokken te worden, kan op geen enkele manier verschoning bieden, daar u in wezen reeds geruime tijd meerderjarig was op het moment dat u Afghanistan verliet en aldus binnen het gezin als volwassen zoon werd beschouwd (zie tevens infra). Ook uw verdere verklaringen, die u als verschoning voor het ontbreken van enige kennis omtrent uw vaders zogenaamde werkactiviteiten wat u betreft naar voren wenst te schuiven, met name dat uw vader in die mate vriendelijk en grappig zou zijn geweest en dat hij uw gezin stevast zo gelukkig zou hebben gemaakt, kunnen niet als dienstig worden beschouwd (CGVS, p. 21). Later tijdens het persoonlijk onderhoud beweert u immers dat uw vader niets zou hebben verteld omdat hij altijd een erg boze man zou zijn geweest en omwille van zijn boosheid niemand hem vragen zou hebben durven stellen (CGVS, p. 27). Een dergelijke tegenstrijdigheid doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Wanneer u hier vervolgens mee wordt geconfronteerd, beweert u dan weer dat uw vaders gemoed onvoorspelbaar zou zijn geweest, hetgeen moeilijk als verschoning kan dienen. Uw geloofwaardigheid wordt danig verder op de proef gesteld.

Bovendien kunnen uw beweringen, zijnde dat ook uw oudere broer geheel niet op de hoogte zou zijn geweest van uw vaders zogenaamde betrokkenheid bij de voormalige overheidsdiensten (CGVS, p. 22), geheel niet overtuigen. Dat de oudste, en tevens volwassen, zoon in het gezin – die in deze bovendien stevast met zijn vader zou hebben samengewerkt (CGVS, p. 23) – op geen enkel moment zou hebben geweten dat zijn vader geaffilieerd zou zijn geweest met de toenmalige overheid, kan niet als aannemelijk worden beschouwd. Het zogenaamde gegeven dat uw moeder wel volledig op de hoogte zou zijn geweest van uw vaders werkactiviteiten, maar de volwassen zonen in het gezin volstrekt in het ongewisse zouden

zijn gebleven, doet eveneens de wenkbrauwen fronsen. De rurale patriarchale Afghaanse Pashtounsamenleving indachtig, oogt het bijzonder weinig aannemelijk dat een (huis)vrouw meer zou hebben geweten dan de oudste volwassen zoon. Uw beweringen hieromtrent tasten uw geloofwaardigheid verder aan."

Verzoeker kan voorts door louter te stellen dat het beroep van zijn vader geheim was en dat hij pas de dag voordat hij vertrok vernam dat zijn vader voor de NDS werkte, geen afbreuk doen aan de vaststelling van de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen over het vermeende werk van zijn vader lacunair en onaannemelijk zijn. De Raad wijst op de volgende motieven van de bestreden beslissing, die correct en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier:

"Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban nadat zij reeds uw vader, die zonder uw medeweten actief zou zijn geweest bij de National Directorate of Security (NDS), om het leven zouden hebben gebracht (CGVS, p. 29). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen in hun geheel gekenmerkt worden door een zweem van bedrieglijkheid, alsook dat u in wezen geen klaar beeld weet te scheppen wat uw persoon betreft, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan het door u naar voren gebrachte asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk weet te maken dat uw vader ooit op enige manier bij de geheime Afghaanse veiligheidsdiensten, de National Directorate of Security (NDS), betrokken zou zijn geweest. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in wezen erg beperkte tot geen informatie omtrent uw vaders werkactiviteiten kan weergeven, hetgeen nefast is voor uw geloofwaardigheid. Zo weet u niet hoe lang uw vader voor de NDS zou hebben gewerkt, of uw vader enige opleidingen of trainingen zou hebben moeten volgen om zich bij deze organisatie aan te sluiten en kan u in wezen evenmin iets vertellen over de manier waarop iemand dan wel bij de Afghaanse geheime diensten terechtkomt (CGVS, p. 24-25). Ook op de vraag omtrent de concrete taken die uw vader zou hebben moeten uitvoeren, dient u het antwoord schuldig te blijven, net zoals bij de vraag of hij ooit aan operaties zou hebben deelgenomen of ooit met andere diensten en/of buitenlanders zou hebben samengewerkt (CGVS, p. 25-26). Het oogt verder opmerkelijk dat u geen idee heeft met welke reden uw vader net de overheid zou hebben willen steunen en eveneens niet weet wat uw moeder van dit hele gebeuren zou hebben gevonden (CGVS, p. 25). Dat u dermate weinig concrete informatie omtrent uw vaders werkactiviteiten weet te geven, laat het door u naar voren geschoven profiel van uw vader een eerste maal aan geloofwaardigheid inboeten. Daarenboven, en niet in het minst, weet u uw verklaringen omtrent het zogenaamde werk van uw vader voor de voormalige veiligheidsdiensten op geen enkele manier te staven met enige betrouwbare documentatie (CGVS, p. 26). U legt in wezen geen enkel document voor dat het aangebrachte profiel van uw vader enigszins zou kunnen onderbouwen.

Het doet bovendien verbazen dat u ook geen antwoorden weet te bieden omtrent algemene, en daarbij openbaar beschikbare, informatie omtrent de Afghaanse NDS. U kan geen enkele toelichting geven over de structuur van deze organisatie en weet niets over departementen of units, waaruit de NDS was opgebouwd (CGVS, p. 24). Daarbij kan u niet zeggen wie er aan het hoofd stond van deze organisatie en weet u niet hoe de organisatie te werk ging, u geraakt in wezen niet verder dan de zeer algemene en vage bewoording dat de NDS in het geheim dingen voor de overheid deed. Er kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u iets meer concrete informatie weet te geven over de werkactiviteiten van je vader en dit zeker omdat het werk van uw vader in wezen rechtstreeks zou hebben bijgedragen tot uw vertrek uit Afghanistan. Daarbij dient te worden vastgesteld dat u in wezen nooit ernstige pogingen hebt ondernomen om over betrekkelijk essentiële elementen betreffende uw vaders zogenaamde werkactiviteiten en de organisatie waarvoor hij actief zou zijn geweest meer informatie te bekomen, hetgeen tevens een negatieve impact heeft op uw geloofwaardigheid. Het oogt alreeds eigenaardig dat u nooit verdere vragen aan uw moeder zou hebben gesteld nadat zij u plotsklaps zou hebben verteld dat uw vader voor de NDS zou hebben gewerkt (CGVS, p. 23). Ook komt naar voren dat u sinds uw aankomst in België, ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS inmiddels meer dan een jaar geleden, op geen enkel moment zelf enig verder opzoekingswerk naar informatie omtrent de NDS heeft uitgevoerd (CGVS, p. 24). Het kan verbazend worden genoemd dat u gedurende al die tijd geen spontane interesse zou hebben getoond in wat in wezen uw eigen asielmotieven zijn. U verklaart erg trots te zijn op het werk dat uw vader zou hebben uitgevoerd (CGVS, p. 21), hetgeen toch enigszins contrasteert met uw gebrekkige kennis. Zeker in het kader van de machtsovername door de taliban, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u enige belangstelling zou tonen in de organisatie waarvoor uw vader zogenaamd werkzaam zou zijn geweest. Uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u zowaar niet weet of de NDS op heden, met de taliban aan de macht, nog bestaat (CGVS, p. 24). Indien uw vader werkelijk gedurende lange tijd voor de geheime diensten zou hebben gewerkt, uw vader hierdoor werkelijk door de taliban om het leven zou zijn gebracht en uw leven daaropvolgend werkelijk in gevaar zou zijn geweest, dan kan minstens worden verwacht dat u enige belangstelling zou tonen in het zogenaamde werk van uw vader,

hetgeen in wezen de wortel van uw zogenaamde problemen en daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging zou vormen.

U bent per slot van rekening een volwassen man en geen kind meer (zie ook infra). De geloofwaardigheid van het door u voorgewende profiel van uw vader komt verder onder druk te staan.

U geeft verder te kennen dat het vermeende werk van uw vader voor de National Directorate of Security werkelijk nooit eerder ter sprake zou zijn gekomen binnen uw gezin en dat uw vader tevens nooit met u over zijn zogenaamde werk zou hebben gesproken (CGVS, p. 21). U zou daarenboven ook op geen enkel moment iets aan uw vader omtrent zijn vermeende verborgen overheidsactiviteiten hebben gemerkt. Dit mag toch enigszins merkwaardig heten. Het oogt daarbij opmerkelijk, gezien de specifieke Afghaanse context des te meer, dat het langdurige binnenlands conflict binnen het gezin nooit ter sprake zou zijn gekomen en dat er nooit binnenskamers is gebleken hoe uw vader hierover zou hebben gedacht. Indien uw vader werkelijk actief zou zijn geweest voor wat tot voorheen de NDS was, dan is het eigenaardig te noemen dat u doorheen al die jaren nooit enige voorkeur voor de voormalige overheid of enige tegenkanting tegen de taliban zou hebben opgemerkt, alsook dat u nooit naar uw vaders positie ten aanzien van het toen gaande conflict zou hebben gepeild (CGVS, p. 21-22)."

Waar verzoeker zijn analfabetisme aanvoert ter verschoning van zijn ontoereikende kennis omtrent de openbaar beschikbare informatie over de Afghaanse NDS, benadrukt de Raad dat verzoekers analfabetisme niet impliceert dat zijn verstandelijke vermogens in die mate zouden zijn aangetast dat hij geen enkel zicht heeft op de organisatie waarvan zijn vader lid was, temeer aangezien dit de kern uitmaakt van verzoekers asielrelaas en verzoeker bovendien reeds 20 jaar oud was ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan. Gelet op deze elementen kan van verzoeker aldus een uitgebreidere kennis worden verwacht.

Met het overige van zijn betoog kan verzoeker geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"Daarenboven maakt de vaststelling omtrent uw leeftijd dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw leefwereld en dagelijks leven in Afghanistan ernstig in het gedrang komen. U beweert in Afghanistan uw dagen louter in de madrassa te hebben gespendeerd en daarnaast enkel met andere jongens uit de omgeving buiten te hebben gespeeld of af en toe zaken naar de lokale landbouwer te hebben gebracht (CGVS, p. 9-10, p. 11). Rekening houdend met het gegeven dat u in deze periode ongeveer 20 à 21 jaar oud was, kan het moeilijk overtuigen dat dit uw enige dagelijkse activiteiten zouden zijn geweest. De door u beschreven onmiddellijke leefwereld, valt bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met uw werkelijke leeftijd. Zoals reeds vermeld, in wezen bekleedde u binnen uw gezin de positie van volwassen zoon, maar tijdens het persoonlijk onderhoud wenst u dit geheel anders voor te stellen waardoor u in wezen geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden en persoonlijke achtergrond.

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient. Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Daarbij legde u geen enkel origineel en overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 23 april 2021, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. U legde echter geen enkel betrouwbaar document neer ter staving van uw eigen identiteit. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid hoe dan ook, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Het CGVS is aldus niet in staat om uw identiteit op objectieve wijze na te gaan.

Het gegeven dat u omtrent de vermeende werkactiviteiten van uw vader bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd en daarenboven in wezen geen zicht hebt geboden op uw werkelijke levensomstandigheden en levensloop, maakt dat uw geloofwaardigheid op fundamentele wijze is aangetast. Bijgevolg kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan de door u aangehaalde concrete problemen en vluchtmotieven, die volledig voortvloeien uit de zogenaamde werkactiviteiten van uw vader. Gezien de verscheidene twijfels bij de geloofwaardigheid van uw vaders profiel, kunnen de problemen met de taliban en de zogenaamde moord op uw vader, waardoor u het land zou hebben moeten verlaten, evenmin overtuigen. In het licht van alle bovenstaande vaststellingen dient dan ook te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u naar voren geschoven asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.”

Waar verzoeker verder wijst op zijn verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *“Afghanistan security situation”* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *“Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *“Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”*, van 15 juni 2022 in EUAA *“Afghanistan security situation”* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *“zina”*— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden.

Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79). Verzoeker toont immers geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken.

In casu stelt verzoeker dat hij vanwege zijn verblijf in Europa mishandeld zal worden. Verder legt hij een tewerkstellingsattest neer, zijn VDAB-dossier, een engagementsdocument van de vereniging “Vlucht Vooruit” waarmee verzoeker wil aantonen dat hij zich integreert in België en een getuigenis van een coach van deze vereniging.

Met de elementen die verzoeker aanvoert, slaagt hij er niet in zijn verwestering aan te tonen. Verzoeker heeft verder nog een familiaal netwerk in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). Bovendien blijkt dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aanduidt moslim te zijn (CGVS Vragenlijst, stuk 7, p. 2). De documenten die verzoeker neerlegt in zijn aanvullende nota kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen.

Waar verzoeker ten slotte wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “gedeelde bewijslast” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid.

Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting.

Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Nangarhar. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Verzoeker beroept zich niet op persoonlijke omstandigheden die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP